

se en fordel ved at tage 3 eller 5 overarbejdstimer mere om ugen, helt konkret kan se på sin lønseddel, at det kan betale sig, og at det giver noget til familiens privatforbrug. Når tilstrækkelig mange ræsonnerer sådan – og det viser teorierne og beregningerne at de vil gøre – giver det altså det øgede arbejdskraftudbud på 7.000-8.000 personer. Det synes vi er rigtigt, og det bærer i retning af en sund og fornuftig udvikling, som vi gerne vil støtte fra Venstres side.

Det, vi derimod savner et klart og entydigt svar på i dag, er, om det her skal forblive teori eller blive til virkelighed, hvis det er sådan, at Socialdemokraterne får magt, som de har agt. Skal det blive til virkelighed fra den 1. januar 2008, sådan som det er forudskikket i lovforslaget, og sådan som det er Venstres, De Konservatives, Dansk Folkepartis og, som jeg forstår det, også Ny Alliances politik? Eller skal det forblive en skøn drøm og ren teori? Hvis Socialdemokraterne på et tidspunkt skulle komme i regering, er det så sådan, at man på baggrund af den duntertale mod forslaget, man har holdt her i dag, vil rulle forslaget tilbage, om jeg så må sige, undgå at udløse disse lettelser af skatten på arbejde og udskrive en regning til borgerne i størrelsesordenen 10 mia. kr. plus naturligvis det, som Socialdemokraternes finanslovudspil må kræve af finansiering, og det, som alle de øvrige politiske oplæg, der kommer fra Socialdemokraterne i denne tid, skal finansieres med? Der er jo mange bud fra Socialdemokraterne i disse måneder. Overbud vil de fleste af os kalde dem, forslag, som – hvis de skal virkeliggøres – skal finansieres, og som man kan befrygte vil kræve yderligere beskatning af befolkningen.

Hvad vil der ske for erhvervslivet? Er det dem, der skal holde for, som vi jo kendte tidligere, da Socialdemokraterne havde magten, med en forringet konkurrenceevne, risiko for beskæftigelsen og mindre ordretilgang til danske virksomheder til følge? Er det børnefamilierne, der skal holde for, fordi deres indkomster bliver udhulet, ved at de såkaldte grønne afgifter bliver sat op, at prisen for daginstitutionerne bliver sat op, og at andre takster bliver sat op? Er det boligejerne, der – som vi tidligere har set det – vil opleve, at deres lejligheder og huse bliver brandbeskattede ud fra den bedste latin i den socialdemokratiske skattepolitik? Det kan man frygte. Man kan virkelig frygte, at det er den ene, den anden og den tredje gruppe i det danske samfund, herunder erhvervslivet, som vil komme til at lide under, at Socialdemokratiet re-

elt ikke har nogen skattepolitik, men en masse, masse løfter, som skal finansieres og derfor kræver øgede skatter.

Vi har i dag spurgt den socialdemokratiske ordfører nok 12-15 gange, hvad Socialdemokraterne vil, når forslaget om lavere skat på arbejde, L 2, forhåbentlig og formentlig bliver gennemført senere i dag. Hvad vil man, hvis man får magt? Vi har ikke kunnet få et svar, vi har ikke kunnet få at vide, om Socialdemokraterne i dag står bag skattestoppet og skattestoppets definitioner, eller om det er en skattekommission, eller hvad det nu er, man vil have. Tidligere har det været sådan, at vi kunne få et svar, og så holdt det 2-3 dage eller måske et par uger. Jamen så vidste vi da så meget så længe, men i dag kan vi ikke engang få et svar på, hvad Socialdemokraterne mener her og nu om et så vitalt og helt centralt indenrigspolitisk spørgsmål som skat.

Jeg synes det er flovt; jeg synes, det er pinligt; jeg synes, det er forstemmende, og det siger Folketinget og den danske befolkning rigtig, rigtig meget om, hvad det er for et Socialdemokrati, som beder om at få borgernes stemmer på et eller andet tidspunkt. Det er et parti, som ikke har svar på tidens spørgsmål, og som ikke har en reel politisk afklaring med sig selv i et indenrigspolitisk sværvægtsspørgsmål som skattepolitik. Det er pinligt. Men VK-regeringens skattepolitik ligger fast. Det er skattestoppet, det er velkendt, og det skaber tryghed.

Kl. 13:48

Første næstformand (Svend Auken):

Når den røde lampe lyser, er det tegn på, at talletiden er brugt op. Vi beder hr. Kim Andersen forlade talerstolen, men ordførerens bemærkninger har givet anledning til en lang række bemærkninger, så jeg vil bede om, at hr. Kim Andersen træder ned af talerstolen nu.

Hr. Kim Andersen træder ned nu, for vores procedure er sådan, at andre ordførere skal have lov til at komme med korte bemærkninger, og her ved tredjebehandlingen er det sådan, at det sker fra talerstolen.

Den første med en kort bemærkning til hr. Kim Andersen er hr. Frank Aaen. Værsgo.

Kl. 13:49

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det er i orden, når et parti melder klart ud, at her udbetales der skattelettelser, samtidig med at det samme parti sørger for, at kommunerne får så få penge, at der landet over gennemføres drastiske nedskæringer, og at man oven i købet er nødt til at lave skattestigninger